

Diplomová práce Karolíny Berouskové: Československo-polské vztahy a Těšínské Slezsko 1918 – 1920

Komentář vedoucího práce

Ve svém komentáři k předkládané diplomové práci nemohu nezmínit aktivitu autorky K. Berouskové v diplomním semináři, která s předkládaným textem plně koresponduje. Právě z dlouhodobější spolupráce je patrné, nakolik jsou jednotliví studenti zaujati svým tématem, nakolik jej berou za své. Karolína Berousková nebyla studentkou, která by přišla bezradně s otázkou, o čem psát, dokonce ani ne s pochybami, jak koncipovat téma. Všechny tyto otázky otevírala s již zřetelně zformulovanou představou odpovědí, jež jsme v diskusích jen dodatečně upřesňovali. Samostatný výběr tématu i přístup k jeho řešení – to bylo od počátku typické pro její práci, a to se rovněž projevilo v jejím konečném výsledku.

Ocenit je možno již samotnou přípravnou fázi celé práce. Jak je patrné z jejího poznámkového aparátu, věnovala autorka přípravě materiálů velkou a systematickou pozornost. Výchozí zdroje jsou velmi pestré, zahrnují jak kvalitní sekundární literaturu, tak materiály získané ve srovnání s jinými pracemi nadstandardním archivním výzkumem a další prací s primárními prameny. O kvalitním a zodpovědném přístupu svědčí mimo jiné skutečnost, že se autorka vydala na studijní pobyt do Polska. Mimo jiné odkazy na zdrojové dokumenty prokazují, že byla autorka rovněž jazykově velice dobře připravená k uchopení tématu. Tato důkladná heuristická práce otevřela prostor ke koncepci, o níž jsem zpočátku poněkud pochyboval, pro její příliš široké rozložení.

Citlivým bodem koncepce se totiž od počátku jeví překřížení dvou rovin: „velkých“ a „malých“ dějin, tedy uchopení a posouzení problému zahraničně politického rozměru kombinované paralelní snahou o pochopení vnitřní skladby a charakteru oblasti, k níž byl daný mezinárodní spor vázán. Tedy koncepci relativně náročné a vyžadující soustředěnou pozornost po celou dobu práce na textu. V konečném díle nicméně Berousková své čtenáře přesvědčuje, že se úkolu zhostila velmi dobře. Celou práci můžeme vnímat jako kompozici dvou výrazných kapitol. Jestliže se v první části autorka zodpovědně vyrovnala s problematikou vnitřní sociomorfologické skladby těšínské oblasti, jejího politického směřování i dalších aspektů formujících identitu tamní společnosti; pak se jí podařilo kontinuálně a pro čtenáře přehledně posunout své téma, ale rovněž jej v analytické rovině vygradovat v druhé, dominantní části. Ta je věnována zahraničně politickým souvislostem konfliktu dvou nástupnických států Rakousko-Uherska, tedy Československa a Polska.

Sama autorka přitom přiznává, že svoji původní představu klíčové komparace záměrů a postupů ministerstev zahraničí obou států ve věci Těšínska byla nucena v průběhu prací přehodnotit, neboť polské archivy nenabízely dostatečné množství zdrojů srovnatelné úrovně.

I z tohoto pohledu je však třeba hodnotit tuto vynucenou změnu původního záměru jako velmi dobře zvládnutou. Autorka přináší na základě širokého zpracování zdrojů všestrannou a kvalitně zpracovanou analýzu příčin, vývoje a důsledků těšínskému sporu. Vyplývá z ní viditelná snaha o objektivitu, kdy zapracování polských i českých zdrojů dává předpoklady k uplatnění vyváženého pohledu na komplikované události. Nejde jen o prostý popis podstaty sporu událostí, Berousková se

snaží nad vývojem zamýšlet a na základě provedených rozborů vyvodit vlastní závěry. I v této rovině spatřuji nejen samostatnost, ale též překvapivou vyzrálost při řešení jednotlivých uzlových bodů.

Námítky nemám ani z formálního hlediska.

Výše uvedené komentáře mohu shrnout do konstatování, že Karolína Berousková předkládá komisi k obhajobě nadstandardně kvalitní práci, která prokazuje její schopnost všestranné orientace v tématu i samostatného přístupu k jeho řešení a prezentaci. **Práci plně doporučuji k obhajobě, a to s hodnocením výborná.**

V Hýskově, 13. 6. 2014

komentář zpracoval

Doc. Mgr. Vratislav Doubek, Dr.